

Írta:

2013. november 04. hétfő, 20:45

A történelmi tények megváltoztathatatlanok! Az 1956. október 23-án kitört forradalom november 4-én országosan ezzel szoros összességében pedig Pécsett is elbukott. Erre emlékeztek az egybegyűltek az Aradi vértanúk útján álló kopjafánál. Ahol a kegyeleti koszorúkat, virágokat is elhelyezték, de mécseseket is gyújtottak az emlékezők (képünk a helyszínen készült, az eseményen).

Talán nem helyes ünnepről szólni, bár a gyász is lehet magasztos, hétköznapokon felülemelkedett. Mindegy is, az egybesereglettek tudták jól, miért jöttek össze hétfőt, a sötétedés kezdetekor. Hiszen sokaknak, természetesen az idősebbeknek, még személyes élményeik is fűződhetnek az 57 évvel ezelőtti, eltiport revolúcióval kapcsolatban. Esetleg csak a szüleik, nagyszüleik meséltek a felkavaró napokról, ha elég bátrak voltak hozzá, a diktatúra éveiben.

A bukás kapcsán beszédet mondott **dr. Páva Zsolt**, Pécs Megyei Jogú Város polgármestere. A megemlékezések nem csupán a baranyai megyeszékhelyhez kötődtek, de országosan, számos helyen, hasonló okokból szerveztek főhajtást az elesettek, meghurcoltak szellemiségének megidézése okán.

A felkelés leverése után, bizonyos tekintetben a pécsiek egy maroknyinál nagyobb csoportja különleges dolgot hajtott végre. A legelszántabbak felhúzódtak a város fölötti hegyre. Ők voltak a Mecseki Láthatatlanok, akik

Írta:

2013. november 04. hétfő, 20:45

nem tették le a fegyvert, megpróbálták a lehetetlent, vagyis szembeszállni a Szovjetunió katonai gépezetével.

Ilyen mozgalomra országosan is kevés példa akadt, de néhány akción kívül sokra nem futhatta az erejükből a helyi csapat tagjainak. Végül az egység felmorzsolódott, egyesek elestek, mások megsebesültek. A legelszántabbak pedig később déli irányba, az akkori Jugoszlávia felé vették az irányt. Néhányuknak sikerült illegálisan elhagyniuk az országot.

Utána évtizedekig még suttogni sem volt szabad a történekről. Mindenki tartotta a száját, aki bármit is tudott az események háttéréről. Ma ez – szerencsére – már sokaknak csupán história. Kivéve azokat, akiknek az egyetlen életük fontos fordulópontjai voltak azokban a hetekben. Ami végződhetett a temetőben, börtönben, esetleg külhonban is.